

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάττομενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχην παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού :

Εξωτερικού :

Ετησία δρ. 8.—
Εξαμήνιος 4.50
Τριμήνιος 2.60

Ετησία φρ. 10.—
Εξαμήνιος 5.50
Τριμήνιος 3.—

Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΕΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
τιμώνται έκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εβριλείου άρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολέου

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Έν Αθήναις, 11 Οκτωβρίου 1914

Έτος 36ον.—Άριθ. 45

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Άρέσως οι έπίδρομοις τον επερίκυκλωσαν και ήρχισαν να τον λιθοβολούν.

Μετ' ολίγον ο έργάτης έπεσε νεκρός. Ο θάνατος αυτού του ανθρώπου έδωσε το σύνθημα της μάχης ή μάλλον της σφαγής.

Οι όλιγοι Εύρωπαίοι, βλέποντες ότι ήσαν άνισχυροι πρό του πλήθους των πανταχόθεν επερχομένων Μαροκινών, έτάπησαν εις φυγήν. Άλλ' οι Ιθαγενείς τους κατεδίωξαν και τους έσκότωσαν τον ένα μετά τον άλλον.

Τρεις Γάλλοι, τρεις Ιταλοί και τρεις Ισπανοί έπεσαν ούτω θύματα του μουσουλμανικού φανατισμού.

«Ανεγνώρισαν την μεγάλην μίτην και τα μακρὰ γένετα του Έβραίου Σίμωνος».

(Σελ. 321, στ. γ')

Τὸ τέλος τοῦ Έβραίου Σίμωνος.

Όταν έτελείωσεν ή σφαγή, όταν τα πτώματα δεν απέτελουν πλέον παρά άμωρον σωρον ρακιών και σαρκῶν καθημαγμένων, ή λύσσα των κτηνανθρώπων εκείνων έστράφη κατά των μηχανῶν και του ύλικού.

Τα πάντα κατεστράφησαν και μία μεγάλη πυρά άνήφθη υπό τὸ βαροδικιον, τὸ ποῖον άντείχαν ακόμη.

Η φορικόδης αὐτῆ σκηνῆ διεδραματίσθη εις διάστημα μόλις ενός τετάρτου της ώρας. Τα παιδιά, ώχρα από την συγκίνησιν των, τα είδαν όλα. Ο δὲ Τζούλης, κρίνων ότι ο θάμνος εκείνος δεν ήτόν αρκετός διά να τους προσταλέη από την λύσσαν των Ιθαγενῶν, εκύτταξε τώρα γύρω του, διά να ιδῆ από ποῖον μέρος ήμπορούσαν να φύγουν αθάτοι.

Την στιγμήν εκείνην είδαν να έρχεται, πρός τὸ μέρος όπου εκρύπτοντο, μικρὸν στρατεύμα από δέκα-δωδέκα Εύρωπαίους, ακολουθουμένους από είκοσι στρατιώτας ώπλισμένους.

Ο Τζούλης ανεγνώρισεν τον αρχηγόν: Ήτο ο Γάλλος Μέρλ, ιατρός των συνεργείων και ακόλουθος του Γαλλικού Προξενείου. Εξήλθεν από την κρύπτην του, ακολουθούμενος υπό του Λουλού, και τον ήρώτησε:

—Τί συμβαίνει, κύριε;

Ο κ. Μέρλ, χωρίς να σταθῆ διόλου, τους εφώνασε:

—Ακολουθήσατέ μας! Μη μείνετε εδώ ούτε στιγμή. Θα σᾶς σκοτώσουν!.. Έλάτε εἰς Προξενεῖο. Γρήγορα!

Ο Λουλού και ο Τζούλης έσπευσαν να συμμορφωθῶν πρός αὐτήν την συμβουλήν και ήνώθησαν μετ' τον μικρὸν άγημα, τὸ ποῖον εδίδιξε πρός την πόλιν.

Μετὰ έν τέταρτον της ώρας, ήσαν κλεισμένοι εις τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον, του ποῖου οίχρωσαν επιμελῶς τὰς θύρας και τὰ παράθυρα.

Ένθ' συνδέκιναν αὐτά, ή επανάστασις εζηλούτο εις όλην την Καζαμπλάνκαν.

Διά των πυλῶν του Μαρρακῆ και του Μπάμπεν-Σούκ, αἱ άγριαι φυλαὶ εἰσήλαυνον άχαλίνωτοι, διασπείρουσαι παντού

«Τὸ εἶδον δὲς τὰς ἀναγκάιας δόχτας...» (Σελ. 322, στ. γ')

τον τρόμον, λεηλατούσαι και σφάζουσαι όσους εγνωρίζαν πλουσίους.

Εἰς τὸ Προξενεῖον, ο ιατρός Μέρλ, έν απουσία του προξένου, προσεπάθησε να οργανώση την άμυναν.

Εἰς όλους τους Εύρωπαίους που κατέφυγαν εκεί, έμοίρασαν όσα όπλα ήμπούσαν να εύρουν. Ο Λουλού και ο Τζούλης, ώπλισμένοι και οι δύο μ' ένα ξίφος, αποσταθῶν από κάποιαν πανοπλίαν, ετάχθησαν φρουροί εις τον τοίχον του κήπου, του ήτο επάνω εις τον δρόμον.

Μετὰ ήμέσαιαν ώραν, ήκουσαν εκείθεν ποδοβολητόν, βλασφημίας και κραυγᾶς.

Έσκυψαν και είδαν καμνία έκασοστή Μαροκινούς, μεθυσμένους από αίμα και περιστοιγίζοντας τέσσαρας άλλους, οι ποῖοι εκρατούσαν, καρφωμένες εις τὰ δοράτα των, νεοκόπους κεφαλᾶς.

Οι δύο μας φίλοι όλίγον ελειψε να κρημισθῶν από τὸ ύψος του τοίχου, διότι, μεταδὺ των κεφαλῶν εκείνων, ανεγνώρισαν την μεγάλην μίτην και τὰ μακρὰ γένετα του προστάκτου των, του έβραίου Σίμωνος.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Τότης βλέπων ένα καύτην συνανοούμενον
δια συνθημάτων μ' ένα πλοΐον, έρωτά:
— Μαμά, αυτός είναι ποιος λένε ό άσφραματός
τηλέγραφος;
(Γερουσία) Έστάλη υπό της Βυζαντιδος
— Μαμά, ό Τότης μου πήρε τό βόλο μου
για πάντα,
— Πώς για πάντα; Θα σου τόν ξαναδώτη.
— Μά τον κατέπιε!
Έστάλη υπό της Βαγκούλας του Παρίσου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Αθήναι, 38 οδός Ευριπίδου
την 6ην Οκτωβρίου 1914.

ΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ

Ανανέωσαν αυτήν την εβδομάδα την συνδρομήν
των διά τή 1915 καί η Μεγάλη Έλλάς, η
Σανθή Νεοαΐδα, ό Λέων των Θεσμοφυλάκων, τό
Παιρακτήριο καί ό Φιλόσοφος Μοκεθίδης.
Τούς εύχαριστώ από καρδίας καί καλό καί τούς
λοιπούς φίλους μου πρὸς μίσησιν. Άλλως τε η
προκήρυξις της Ανανεώσεως θα δημοσιευθή συν-
τόμως, όστις είναι καιρός. Μή λησμονήσεται την
30 Νοεμβρίου τελειώνει τό έτος μας.

Μολύ εύχαριστον μου έφάνη, καί διόλου παρά-
ξενος. Θαλασσοπόδη, ότι ύστερ από ένα χρόνο
ξανάκτισες την πένα καί μου γράψης. Καί τί εϋ-
μοροφ, γραμματάκι! Κράμα, καί την άλγθεια, ποδ
δεν μου γράφεις συγγνώμη. Τό ύπόλοιπον τών
παραγγέλμων σου, όσ' α' 20, τό όπιον με παρ-
καλέεις να δαχθώ «ως μικροσκοπικήν συνδρομήν,
επειδή τώρα είμαι στενωγυρημένη με την κατα-
στάσιν», τό επάρας εις τό «Ταμείον της έγγρα-
φής» Άπόρην εις την Διάπλασιν. Έτσι καί μινεις
δύο καλά: καί την Διάπλασιν ύποστηρίζεις, καί
κάποιον πτωχόν παιδί καθιστάς εύτυχόν.

Άλγθεια. Κοινωνική Άθήνα, αυτός, ό ήλιος
δεν έχει κρύσει κανένα ήσυχον καί ό θεός να
δώσ' μόνον να μη διαρκήσῃ πολύ, διά να μην
ιδούμας χειρότερα. Χαίρον καί ό «Αδούλος» έχει
εξεπληάνει όχι μόνον τούς μικρούς άγροστάς σου
άλλά καί τούς γονείς του.

Βήματα του Κανόνη, εύχαρη πάσαν εύδοκί-
μησιν καί εύτυχίαν εις την και σου ζωή. Μην
αμφιβάλλης, ότι κα' εγώ θα εξακολουθήσω να σε
θεωρώ σαν παιδί μου καί με μητρικήν γαράν θα
έκοινα κάθε καλό για σένα.

Άφου γρη ασθένεια εις την μέσην, δεν είμ-
πορώ να σε μαλλώσω. Σανθή Νεοαΐδα, ποδ δεν
έφάνης συνειδή. Αί λύσεις καλά γραμμένα. Διε-
βίβασα την επιστολήν σου προς τόν Λοξομήμεν
Ρήνον.

Μην ανήσυχος έμειναι ποδ σου λέγουν. Αίτιος
της Άσφαμότητος, ότι η Έλληνική φιλολογία
είνε διά τούς γέροντας καθηγητάς. Μην άκούς κα-
νένα καί εξακολουθεί να εύτοφρής εις τόν άγαπη-
μένον σου Σοφοκλή. Άλλο, τά γραμματικά
σφάλμα καί άλλο η ποιησις: ύποθέτω δε, ότι ως
ποιησιν άγαπής, τάχατα έργα καί όχι άπλώς ως
«καίμενα», όπως εύπορες να τάχαπ' ένας γέρον
καθηγητής.

Ροδοδάφνη, κα' εδω εύχαμεν πρόοφα ψήχ,
άλλά καί αυτός ό καιρός διορθώθη. Έλπίζω
ότι κα' αυτός έχετε πόρα καλοκαιρι καί διε ξα-
νώχιστες τάς ώραίας εύδρομάς σου. — Μ, δεν
είνε καί κανένα δυστόχημα ποδ σου απειλάωσαν
τό ψευδώνυμόν σου. Αποκαλέψέ τούς τε καί σο...
Καλόσ' ήλθεσ. Έπείτα του Ώραίου. Ο τρέ-
χον διαγωνισμός των Λύσεων ήρμισεν από τό
35ον φύλλον, του όποιου αι λύσεις δεν εδημοσι-
εύθησαν άκόμη. Επισμένους εύπορείς να τάς στεί-
λης, καθώς καί όλων τών κατέπιν φύλλον.

Και ό καιμένος ό Φάινον, εύόφησε... Καλέ,
μήν τρομάζετε! τό γατάκι της Ηρωϊκής Σά-
μου έννοσ, Έκπεσε εις ένα μπάνιο γεμάτο νερό
καί επήγχε. Αύτα μου άναγγέλλει η βαρυπνήλης
φίλη μου, την όποϊαν συλλυπούμαι εύχαρώσως.
Άλλά συγγαρι καί τόν Φάινον, τόν αληθινόν,
ποδ άπηλλάγη τέλος από αυτήν την καίπως άλ-
λόκοτον τιμήν.

Μετά μεγάλης λύπης άναγγέλλω τόν θάνατον του
παλαιού καί αγαπητού μου συνδρομητού Σπυλι-
ανού Η. Αιγυνοπούλου, εν Άλεξανδρεία. Σολ-
λυπούμαι εύχαρώσως τούς διαφόρους γονείς καί
τόν νεότερον αδελφόν του θανόντος Γεώργιον,
ό όποιος τόν διαδέχεται εις τόν κύλιον μας.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα ψευδώνυμα: Απουριμουκάκι, κα.
(Α. Ζ.) Έπατης του Ώραίου, κα. (Κ. Σ.) Θα-
λάσσοπόδη, κα. (Μ. Ε.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' άνταλ-
λάξουν: — η Ροδοδάφνη (0) με Βαλκανικήν
Συμμαχίαν, Έλευθεροφθείσαν Ήπειρον, Αν-
θισμένην Βαυβαζιάν, Φάσμα. — ό Αίθιοπικός
Απόστολος (0) με Τέλειον Άγρον,
Κρητικοπούλαν, Βαλκανικήν Συμμαχίαν,
Θέμον Βασιωτήν, Λοδοκαίον, Ευγενέσ Ήδαν-
νόν, Κύμα, Πειροκτηνηον, Ηπειροκτηνη
Λόγγην, Έλευθεροφθείσαν Ήπειρον, Αήτη-
τον Έξέμον, Φάσμα, Χάσμι. — τό Θαλασσο-
πόδη (0) με Ναύαρον Μισούλην, Φράσλιαν,
Φάσμα, Λοδοκαίον, Θελιώδη Όδωρον. —
η Παιρίς: τών Ήρώων (0) με Γενναϊούρχον
Στασηλάτην, Βασιλικόν τόν Βουγαροκτόνον,
Ναύαρον Μισούλην.

Η Διάπλასιν όσπατάει τούς φίλους της:
Ψαροπούλαν (σοδ έστειλα από τό 28ον φύρα μό-
λις, διότι ήθελα να βεβαιωθώ πρώτα ότι ό πό-
λεμος δεν σ' άνάγκασε ναλλάξής διεύθυνσιν) Έλ-
ληνικήν Ήδεωδς (έστειλα τό 43ον νομίζω, ότι
σοδ απήντησα διά τόν Μονόλογόν σου, ότι δεν
είνε δυνατήν να δημοσιευθή) Ήρώα του 1913
(τό κρηκόσ' μεταφράσθη «επίδοσις» ό «ρέζορτι-
μαν» όμας, δηλαδή ό αλλητής ποδ έχει τό «ρε-
ζόρ» ποδ θα ήληροφούσε να μεταφρασθής; έπι-
δοσις, ... Νικηφόρον Στόλον (έλαβα, εύ-
χαριστώ) Νικ. Κοκ. (τό ψευδώνυμόν, άπόσ ει-
νε διά τό 1915, ό σοδ έγραψή εις τό α' φύλ-
λον του Δεκαμβρίου) Τροπαιοφύχον Έλλάδα (έ-
γομαί τό αντίτιμόν εις κυριακήν γραμματόσημα)
Λοξομήμεν Ρήνον (εύπορες λοιπόν, τώρα ποδ
ήρμισεν; εύέλασα με' εκείνο τό επιστόλιον) Ρε-
ζορτά (προς τό παρόν, διά την Σελίδα Σ., όχι
γράφε ήμας, καί άμα ξαναγρήσῃ, μου τα στεί-
λεις) Νηροπούλα (έστειλα, περιμένω) Σιδη-
ροφύχον Προσωπικόν (δεν πειράζει, θα τούς εγγράψης
όταν θα ήνω πάλιν καταστάλλωσ' εύχαριστώ πολύ
διά τάς καλώς διαθέσεις) Βασ. Α. Οικ. (αυτή
είνε ένα «θέμα» ποδ δεν πρέπει νακαταρλήγῃ
τά παιδιά της Διαπλάσεως, δεν λέγω ότι είναι καχόν
λέγω μόνον ότι είναι πρόοφα καί δι' αὐτό άνε-
καθεν τό εξήρασα) Κάστορον Καλαμών (έλαβα,
εύχαριστώ) Πατριδα των Ήρώων (ώραία η
επιστολή σου διά τούς σεισμούς; εδωσ' φθνήκ' την
εηλεκτώσασ; αλλά δεν μπορούσ να ποδν τό ίδιο
καί οι κακόμοιροι: οι θηβαίοι...) Αιγάλην Έλ-
λάδα, Πεταχτήν Νεοαΐδοίαν, κλπ. κλπ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 6ην Ο-
κτωβρίου, απαντήσω σοδ τό προσεγής.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 14ης Δεκεμβρίου

471. Λεξιγράφος
Ο κάποιος της νήσου
Με άνήν άσπαραγώδη,
Κε' η νήσος του η τόσα
Με' αυτό σφανερούθη.
Έστάλη υπό του Ήλιου της Έλευθερίας

472. Στοιχειγράφος
Μίαν όσαν μεγάλην
Αν άσπαραγώδη,
Μίαν τών Αιγυπτίων
Ευόφης: ός στυματίας.
Έστάλη υπό του Έλλησοπνοτοφύλακος

473. Μεταγραμματισμός
Μεγαλοήσος πόλης
Όπόρα θα γονή,
Τό ιστά της αν μόλις
Είς σο μεταγραφή.
Έστάλη υπό του Έν Τούτφ Νίκω

474. Αίνεγμα
Δεν είμ' επίθετον αλλά
Πάλι έχω τρία γένη:
Κάτι με πρώτο ποδ γονή
Τό άρσενικόν σημαίνει.
Τό θηλυκόν μου είναι γκυστόν
Νησί εις τό Αίγαίον.
Και τέλος τό ουδέτερον
Όπαριών όρατον.
Έστάλη υπό Μαρίας Βογιατζή

475. Δίεγρον
* * * * *
Ναυτικασταθούσ όι ασ-
τρονόμοι διά γραμματίων
ούτως, ώστε νακατασκευά-
ται: όριζοντίας άνω.
* * * * *
Μούσα' κάτου, νήσος, ένδο-
ξος της Έλλάδος, κατέτιος-
εξ άρσενικόν κατό σιρόν:
μικρά νήσος της Έλλάδος,
σώμα διαφανές, ήρωφής καί Αργονακτής.
Έστάλη υπό της Βαγκούλας.

476. Δριθυνητική διά λέξεων
Τροφή — νότα = νότα + (Σύνθεσις — Σύν-
θεσις) φωνήεν + (Νήσος — φωνήεν =) Α-
νωμοία.
Άδοσιμα ύπολοίπων: Βασιλεύς τών Θηβών,
Έστάλη υπό του Πρίγκιπος του Βυζαντίου

477. Ποικίλη Άκροστιχίς
Τό πρόκον γραμματίων τών κατωφί
επινομήτων λέξεων, τό δεύτερον της δευτέρας,
τό τρίτον της τρίτης, καί ούτως κατέβης, αποτι-
λούν όρατον άκλος του άγροσ:
1. Πατριάρχης της Γραφής, 2. Μεγάλη γυνή
της Ασίας, 3. Αρχαίος μέγας βασιλεύς, 4.
Μήτηρ ήρωος ήμιθέου, 5. Μία τών Μοισών, 6.
Στρατηγός Αθηνών, 7. Νήσος του Ιονίου.
Έστάλη υπό της Ευέλιδος Νεότητος.

478. Φωνηεντόλεπον
δ - * - ρος - δ - κ - τ - πμ.
Έστάλη υπό του Αισθηματος της Πατριδος

479. Γρίφος
αργ Τ
αργ αργ Τ Τ
ΘΕ : : τ ου+ου παρ τ.
αργ αργ Τ Τ
αργ Τ
Έστάλη υπό του Νηπιού

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 42ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ίδε την λύσιν εις την σελ. 319)

ΑΘΗΝΩΝ: Ευάγγελια Σκόδου, Γεώργ. Αλ. Κοκ-
κίνης, Δημ. Όσ Κατάρης, Ιωάννη Όσ Κα-
τόση, Θεοδ. Ν. Φοργιάς, Μιχ. Α. Γεβγκας, Τά-
κης Αμυράτορ, Νίκω Γωννοκαύλας.
ΑΡΓΟΎΣ: Άγγελ. Χσ. Ανγδάς.
ΒΟΛΟΥ: Δημ. Γ. Τροπαιός, Γεωργία Κ. Λο-
καδοπούλου, Άννα Σ. 2 πανουδάκη.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Αισπώτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δημ. Γ. Αεστόλας.
ΣΥΡΟΥ: Ίωάν. Θ. Μιτροπολής.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεώργ. Ν. Σορκακός.
ΧΙΟΥ: Ν. Κ. Κοκκίνης, Μαρία Στοιμ. Αεργιώτου.

ΤΑ ΠΡΑΞΕΙΑ
Τών εφώνων των εβδομάδων ετέθησαν
εις την Κληρονομήν καί διορθώθη ό εν Αθήναις.
ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. Ν. Γεωργιάς εύεργαφή δια-
τάξει μήνας από τής 1ης Δεκεμβρίου.